

[Fraenkel.]

Situationen. Uden Udgangspunkt vil man ikke være i Stand til hverken at udkaste eller forsvare en Politik, man kan gaa ind for med Sjæl og Krop. Jeg har haft det i en Aarrække, og det er prøvet paa mange forskellige Hold. Aldrig har jeg hørt nogen modsige den, og hvor jeg hører nye Udtalelser — som forleden Aften Dr. Schachts —, der finder jeg akkurat det samme. Han gjorde Billedet noget uklart, fordi han saa meget maatte tale om Tysklands ganske særlige Forhold sammen med det andet; men Verdensbilledet og Billedet for Europas Vedkommende er ellers ganske det samme som mit. Det er nu prøvet saa meget, at jeg ingen som helst Tvivl nærer om det. Men et saadant Standpunkt maa man tage, enten man nu tager det, jeg mener er det rigtige, eller man tager et andet, som man tror er det rigtige. Og ud fra det Standpunkt maa man kunne give Planen for en positiv Erhvervspolitik, som korresponderer med det, her kræves af Understøttelsespolitikken.

Under denne Forudsætning skulde det heller ikke være saa vanskeligt at faa et Forslag, naar det nu er eftergaaet, gennemført. Men det er ogsaa det, man maa forlange; det er Komplementet, som en Politiker, der ved, hvad han gør, i saadanne Sager maa kræve. Jeg ønsker nu, at den højtærede Socialminister med Taalmodighed vil tage dette Samarbejde med Udvalget op, og det skulde dog være underligt efter de Udtalelser, vi har hørt her, om man ikke skulde kunne faa det i en Form, som man kunde enes om. Jeg vilde ønske, at den højtærede Socialminister, hvis han kan gaa ind paa nogle af de Betragtninger, jeg har givet Udtryk for her, vilde paavirke sine Ministerkolleger i den Retning og faa dem til at træde frem med et klart, positivt økonomisk Program.

Under denne Forudsætning vil jeg gentage, hvad jeg sagde før, at de 13 Milioner afskrækker ikke mig.

H. P. Hansen: Under den Debat om de sociale Lovforslag, som nu har været ført i en Del Dage, har flere ærede Medlemmer været bekymret for, at det sociale Udvalg skulde blive ganske overbebyrdet med Arbejde, naar det skulde overtage alle de Funktioner, som er tiltænkt det ifølge Forslaget. Jeg synes derfor, der kunde være Anledning til at se paa, hvorledes Forholdet er for Øjeblikket.

I nogenlunde store Kommuner er det saaledes, at man har et Fattigudvalg —

det har man vel i de fleste Kommuner —, og de Opgaver, der er overdraget et saadant Fattigudvalg, er jo af ikke ringe Art. Det skal beskæftige sig med Forsørgelseshjemmene — eller Fattiggaardene, som de kaldes enkelte Steder — i de Kommuner, hvor saadanne findes, det skal have med hele den almindelige Fattigunderstøttelse at gøre, og det er et ret betydeligt Arbejde, der foregaar her, baade overfor dem, der har faaet Fattigunderstøttelse, og overfor dem, som faar midlertidig Fattigunderstøttelse. Men hertil kommer den store Kategori, der hedder Fattighjælp uden Fattighjælps Virkning, og som jo i Penge andrager mere end de Udgifter, der har Fattighjælps Virkning — dette medfører ogsaa et meget betydeligt Arbejde. Det drejer sig her om Udgifter til Læge- og Jorde-moderhjælp, hvorom der jo skal ske Henvendelse til Udvalget, som saa træffer sin Beslutning. Det gælder endvidere for Midlerne til Anbringelse af Patienter paa Sindssyge- eller Aandssvageanstalter. Og det gælder i høj Grad om den fortsatte Sygekassehjælp, hvor Fattigudvalget i hvert enkelt Tilfælde skal træffe Bestemmelse om det Beløb, der skal udbetales, idet Fattiglovens § 63 siger, at der kan ydes et Beløb, svarende til den Sygekassehjælp, der er udredet — men det kræver en Under-søgelse i hvert enkelt Tilfælde, som i visse Tilfælde kan medføre et stort Arbejde. Det gælder fremdeles om Udgifterne og Arbejdet vedrørende Tuberkuloseloven og Bestemmelserne vedrørende de kronisk syge, som skal have midlertidig Hjælp eller mere langvarig Hjælp. Endvidere er Invaliderentespørgsmaalet og flere andre Ting overdraget til Fattigudvalget. I en Del Kommuner er der ogsaa til det samme Udvalg overdraget Spørgsmaalene om Aldersrente, Enkebørnsunderstøttelse og Tilsynet med Alderdomshjemmene.

Det er altsaa i det væsentlige de samme Opgaver, som vil blive overdraget Udvalget i Henhold til Forslaget her. Nu tror jeg, jeg tør sige, at de Medlemmer af en Kommunalbestyrelse, der er Medlemmer af Fattigudvalget, tillige er Medlemmer af flere andre kommunale Udvalg; de nøjes ikke med denne Opgave alene. Naar man nu efter dette Forslag overdrager flere andre Virksomheder til det sociale Udvalg, saasom de Opgaver, der nu paahviler Hjelpekassen, er det givet — selv om Hjelpekassens Arbejde er betydeligt mindre, end det var tidligere, da den ogsaa maatte udrede den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, og selv om den nye Form for